

Judecătoria Botanica, mun. Chişinău
Judecător: I. Druţă
Curtea de Apel Chişinău
Judecători: E. Clim, M. Anton şi I. Secieru
Curtea Supremă de Justiţie
Judecători: S. Filincova, I. Bejenaru şi I. Oprea

ÎN CHEIERE

31 ianuarie 2018

mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii Supreme de Justiţie

în componenţa:

Preşedintele completului, judecător
judecători

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Iuliana Oprea

examinînd cererea de revizuire depusă de Agentul guvernamental,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Gac Vladimir împotriva Societăţii cu Răspundere Limitată „Veronica-P” cu privire la recunoaşterea dreptului de proprietate,
împotriva încheierea Curţii Supreme de Justiţie din 29 mai 2013, prin care a fost considerat inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Veronica-P”,

A C O N S T A T A T:

La 26 septembrie 2003, Gac Vladimir a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societăţii cu Răspundere Limitată „Veronica-P” cu privire la recunoaşterea dreptului de proprietate.

În motivarea pretenţiilor a indicat că în perioada anilor 1989 – 1991 a construit din cont propriu garajul amplasat pe teritoriul CCG – 41 din str. Cernăuţi, nr. 22/1 mun. Chişinău cu suprafaţa totală de 177,6 m².

Ulterior, în procesul înregistrării imobilului a aflat că garajul menţionat era deja înregistrat la organul cadastral după Societatea cu Răspundere Limitată „Veronica-P”.

Reclamantul consideră ilegal înregistrat garajul după pîrît, în cazul în care acesta nu a participat la construcţia garajului şi nu a investit careva mijloace băneşti.

Solicită Gac Vladimir recunoașterea dreptului de proprietate asupra garajului amplasat pe teritoriul CCG-41 din str. Cernăuți, nr. 22/1 mun. Chișinău, cu suprafața totală de 177,6 m².

Prin hotărârea Judecătorei Botanica mun. Chișinău din 30 septembrie 2004, a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de Gac Vladimir împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Veronica-P” cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate și a fost recunoscut dreptul de proprietate a lui Gac Vladimir asupra garajului din str. Cernăuți, nr. 22/1 mun. Chișinău.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2004, a fost admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Veronica-P”, casată hotărârea Judecătorei Botanica mun. Chișinău din 30 septembrie 2004, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care cererea de chemare în judecată a fost respinsă.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 20 aprilie 2005, a fost respins recursul declarat de către Gac Vladimir și menținută decizia Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2004.

La 6 aprilie 2007, Gac Vladimir a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei mun. Chișinău cu privire la anularea actelor administrative.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2008, a fost repusă în termen cererea de chemare în judecată a lui Gac Vladimir.

S-a dispus anularea deciziei Primăriei mun. Chișinău din 11 septembrie 1995, contractului de arendă funciară încheiat între Societatea cu Răspundere Limitată „Veronica-P” și Primăria mun. Chișinău, autorizației de construcție din 27 octombrie 1995, deciziei Primăriei mun. Chișinău din 22 noiembrie 2001 privind prelungirea contractului de arendă funciară, contractului de arendă funciară din 18 martie 2002 încheiat între Societatea cu Răspundere Limitată „Veronica-P” și Primăria mun. Chișinău, deciziei Consiliului municipal Chișinău din 26 decembrie 2006 cu privire la privatizarea terenului aferent obiectivului privat a Societății cu Răspundere Limitată „Veronica-P” din str. Cernăuți, nr. 22/1 mun. Chișinău, contractului de vânzare-cumpărare a terenului aferent din 2 februarie 2007 încheiat între Primăria mun. Chișinău și Societatea cu Răspundere Limitată „Veronica-P”, procesul-verbal de recepție finală din 10 aprilie 2003.

S-a dispus anularea înregistrării cadastrală din 22 aprilie 2003 a procesului verbal de recepție finală nr.168 din 10 aprilie 2003.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 27 mai 2009, a fost respins recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Veronica-P”, fiind menținută hotărârea Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2008.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 4 noiembrie 2009, a fost admisă cererea de revizuire depusă de Gac Vladimir, casate decizia Curții Supreme de Justiție din 20 aprilie 2005 și decizia Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2004, cauza fiind remisă pentru rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecători.

La baza admiterii cererii de revizuire au fost puse hotărârea Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2008 și decizia Curții Supreme de Justiție din 27 mai 2009 (f.d. 192-202, vol. I).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 aprilie 2010, a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Veronica-P” și menținută hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 30 septembrie 2004.

La 17 februarie 2011, Societatea cu Răspundere Limitată „Veronica-P” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu restituirea pricinii spre rejudecare în instanța de apel.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 2 iunie 2011, a fost admis recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Veronica-P”, a fost casată decizia Curții de Apel Chișinău din 15 aprilie 2010, cu restituirea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău în alt complet de judecători.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 ianuarie 2013, a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Veronica-P”, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 30 septembrie 2004.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului. Totodată, a fost indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărâre legitimă în corespundere cu cerințele legii.

Considerând ilegală decizia instanței de apel, la 25 martie 2013, Societatea cu Răspundere Limitată „Veronica-P” a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 ianuarie 2013 și a hotărârii Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 30 septembrie 2004, cu remiterea cauzei în prima instanță pentru rejudecare.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 29 mai 2013, a fost considerat inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Veronica-P”.

La 11 ianuarie 2018, Agentul guvernamental a depus cerere de revizuire prin care a solicitat, admiterea acesteea, recunoașterea expresă a violării drepturilor Societății cu Răspundere Limitată „Veronica-P” garantate de art. 6 § 1 și art. 1 Protocolul nr. 1 al Convenției, casarea încheierii Curții Supreme de Justiție din 29 mai 2013, deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 ianuarie 2013, deciziei Curții Supreme de Justiție din 2 iunie 2011, deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 aprilie 2010, încheierii Curții Supreme de Justiție din 4 noiembrie 2009, deciziei Curții Supreme de Justiție din 27 mai 2009 și hotărârea Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2008.

În motivarea cererii, revizuentul a indicat drept temei pentru revizuire art. 449 lit. g) CPC – Curtea Europeană a Drepturilor Omului sau Guvernul Republicii Moldova a inițiat o procedură de reglementare pe cale amiabilă într-o cauză pendinte împotriva Republicii Moldova.

S-a mai invocat că la 3 octombrie 2017 Curtea Europeană a Drepturilor Omului a comunicat Guvernului Republicii Moldova, cererea Societatea cu Răspundere Limitată „Veronica-P” v. Republica Moldova (nr. 50211/09), solicitând prezentarea observațiilor asupra admisibilității și fondului cauzei prin prisma întrebărilor formulate în circumstanțele de fapt, rezumate de Grefa Curții Europene.

Alternativ, Curtea a solicitat prezentarea poziției Guvernului cu privire la o eventuală reglementare amiabilă a speței și condițiile în care părțile pot ajunge la o asemenea soluție.

Revizuentul a mai invocat că Guvernul și-a exprimat poziția în favoarea reglementării amiabile a cauzei, asumându-și obligația de a cere redeschiderea procedurilor civile ale Societății cu Răspundere Limitată „Veronica-P” prin intermediul revizuirii și remedierii pretinsei violări a Convenției pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului la nivel național.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în cererea de revizuire, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de revizuire declarată de Agentul guvernamental este întemeiată și urmează a fi admisă.

În favoarea concuziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu art. 453 alin. (1) lit. b) CPC, după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite încheierea de admitere a cererii de revizuire și de casare a hotărârii sau deciziei supuse revizuirii.

Potrivit art. 451 alin. (1) CPC, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 și anexându-se probele ce le confirmă.

Temeiurile pentru revizuirea hotărârilor judecătorești irevocabile de către legislator sunt specificate exhaustiv în art. 449 CPC.

Conform art. 449 lit. g) CPC, revizuirea se declară în cazul în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului sau Guvernul Republicii Moldova a inițiat o procedură de reglementare pe cale amiabilă într-o cauză pendinte împotriva Republicii Moldova.

Se reține că la 3 octombrie 2017 Curtea Europeană a Drepturilor Omului a comunicat Guvernului Republicii Moldova, cererea Societatea cu Răspundere Limitată „Veronica-P” v. Republica Moldova (nr. 50211/09), solicitând prezentarea poziției Guvernului cu privire la o eventuală reglementare amiabilă a speței și condițiile în care părțile pot ajunge la o asemenea soluție.

În cauza dată, Guvernul Republicii Moldova recunoaște violarea drepturilor reclamantului, Societatea cu Răspundere Limitată „Veronica-P”, garantate de art. 6 § 1 și art. 1 din Protocolul 1 din Convenția Europeană, exprimându-și poziția în favoarea reglementării amiabile a cauzei, prin asumarea obligației de a cere redeschiderea procedurilor civile prin intermediul revizuirii și remedierea pretinselor violări ale Convenției la nivel național.

Conform art. 6 alin. (1) al Convenției, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale de către o instanță independentă și imparțială, instituită prin lege.

Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, dreptul la un proces echitabil în fața unei instanțe de judecată independentă și imparțială, garantat de art. 6 alin. (1) al Convenției, urmează a fi interpretat prin prisma Preambulului Convenției, care enunță preeminența principiului supremației dreptului ca element al patrimoniului comun al statelor contractante.

Articolul 6 este o dispoziție convențională, care include garanții de natură procedurală, rolul său fiind de a consacra desfășurarea legitimă a unui proces judiciar cu referire la contestațiile asupra drepturilor cu caracter civil și penal.

Ar fi de neconceput ca art. 6 § 1 să reglementeze amănunțit ansamblul de garanții procedurale recunoscute părților unei acțiuni civile, fără a proteja în mod primordial ceea ce face realmente posibilă exercitarea practică a acestor garanții: accesul la instanța judecătorească. Mecanismul de garantare a Convenției Europene vizează protecția unor drepturi efective și concrete, și nu a unor drepturi teoretice și iluzorii.

Astfel, la caz se constată că la 26 septembrie 2003, Gac Vladimir a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Veronica-P”, prin care a solicitat recunoașterea dreptului de proprietate asupra garajului amplasat pe teritoriul CCG-41 din str. Cernăuți, nr. 22/1 mun. Chișinău, cu suprafața totală de 177,6 m².

De menționat că prin decizia irevocabilă din 20 aprilie 2005, Curtea Supremă de Justiție a recunoscut dreptul de proprietate al Societății cu Răspundere Limitată „Veronica-P” asupra imobilului din str. Cernăuți, nr. 22/1.

În hotărârile sale ulterioare, instanțele de apel și recurs au conchis că afirmația precum că imobilul din str. Cernăuți, nr. 22/1 aparținea cu drept de proprietate lui Vladimir Gac ar fi fost lipsită de suport probatoriu și nu ar fi avut la bază vreun act administrativ care ar fi demonstrat dreptul său de proprietate asupra mobilului.

Prin hotărârea din 10 noiembrie 2008 Curtea de Apel Chișinău a dispus anularea tuturor actelor administrative în temeiul cărora Societatea cu Răspundere Limitată „Veronica-P” a obținut dreptul de proprietate asupra imobilului din str. Cernăuți, nr. 22/1, mun. Chișinău, iar la 27 mai 2009 Curtea Supremă de Justiție a menținut acea hotărâre.

Hotărârea Curții de Apel din 10 noiembrie 2008 și decizia Curții Supreme de Justiție din 27 mai 2009, au stat la baza admiterii cererii de revizuire depusă de Gac Vladimir, iar prin admiterea acestei revizuirii a fost retractată o soluție definitivă pronunțată în favoarea Societății cu Răspundere Limitată „Veronica-P”, astfel, fiind încălcat de către instanțele naționale a principiului securității raporturilor juridice.

În acest sens, este oportun de a accentua poziția CEDO în cauza Belasin împotriva României, în care Curtea a reamintit că dreptul la un proces echitabil trebuie interpretat în lumina preambulului Convenției care enunță supremația dreptului ca element al patrimoniului comun al statelor contractante. Trebuie avut în vedere principiul securității raporturilor juridice conform căruia soluția dată în mod definitiv oricărui litigiu nu mai poate fi pusă în discuție. Pentru respectarea acestui principiu, statele trebuie să depună diligențe pentru a putea fi identificate procedurile judiciare conexe și să interzică redeschiderea unor noi proceduri judiciare referitoare la aceeași problemă.

Potrivit jurisprudenței Curții, admiterea unei căi extraordinare de atac care rejudecă o hotărâre judecătorească definitivă printr-o procedură de supervizare este considerată drept încălcare a principiului securității raporturilor juridice (Roșca v. Republica Moldova).

De menționat că, prin hotărârea Curții de Apel din 10 noiembrie 2008, menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 27 mai 2009 au fost anulate acte administrative emise în anul 1995, care erau prescrise, astfel încălcându-se grav principiului securității

raporturilor juridice, or, Societatea cu Răspundere Limitată „Veronica-P” deținea dreptul de proprietate asupra imobilului CCG – 41 din str. Cernăuți, nr. 22/1 mun. Chișinău, obținut în baza acestor acte.

Având în vedere considerentele menționate este necesar de a puncta asupra faptului că prin admiterea spre examinare a unei cereri fără respectarea rigorilor privind condițiile de admisibilitate, în particular a termenul de prescripție, instanțele de judecată au admis încălcarea dreptului Societății cu Răspundere Limitată „Veronica-P” la un proces echitabil.

Mai mult decât atât instanța de contencios administrativ, precum și instanța de recurs, au neglijat hotărârea anterioară din 20 aprilie 2005, emisă în favoarea Societății cu Răspundere Limitată „Veronica-P”, ce stabilise printr-o decizie irevocabilă dreptul de proprietate a Societății cu Răspundere Limitată „Veronica-P” asupra imobilului din str. Cernăuți, nr. 22/1.

Având în vedere considerentele expuse supra, rezultă că nici instanța de apel și nici instanța de recurs nu au prezentat în hotărârile sale motive suficiente pentru respingerea argumentului Societății cu Răspundere Limitată „Veronica-P” privind pretinsa încălcare a termenului de prescripție în procedura examinării cererii prealabile în contenciosul administrativ, iar anularea actelor administrative în temeiul cărora Societatea cu Răspundere Limitată „Veronica-P” a obținut dreptul de proprietate asupra imobilului în litigiu demonstrează că procesul nu fusese unul echitabil și prin urmare a existat o violare a art. 6 §1 din Convenție.

De asemenea, se impune accentuarea faptului că lipsirea ilegală a Societății cu Răspundere Limitată „Veronica-P” de proprietatea sa, ca rezultat al anulării de către instanțele judecătorești a actelor administrative, a reprezentat o restricționare a dreptului la protecția proprietății, garantat de art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție.

Astfel, Colegiul, ca urmare a examinării circumstanțele cauzei și plângerea Societății cu Răspundere Limitată „Veronica-P” prin prisma compatibilității cu jurisprudența Curții Europene menționată supra, este necesară o remediere a încălcării drepturilor companiei reclamante în prezenta speță.

Prin urmare, instanța de judecată menționează că Societatea cu Răspundere Limitată „Veronica-P” urmează a fi adusă la situația anterioară violării drepturilor garantate de Articolul 6 §1 și art. 1 din Protocolul nr. 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale cu pierderea calității de victimă, astfel urmează a fi anulate încheierea Curții Supreme de Justiție din 29 mai 2013, decizia Curții de Apel Chișinău din 24 ianuarie 2013, decizia Curții Supreme de Justiție din 2 iunie 2011, decizia Curții de Apel Chișinău din 15 aprilie 2010, încheierea Curții Supreme de Justiție din 4 noiembrie 2009, decizia Curții Supreme de Justiție din 27 mai 2009 și hotărârea Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2008, rămânând în vigoare decizia Curții Supreme de Justiție din 20 aprilie 2005.

Referitor la acordarea părții lezate unei compensații echitabile pecuniare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Obligația de a repara orice violare pretinsă a Convenției revine autorităților naționale. O decizie sau o măsură a autorității naționale în favoarea reclamantului nu este, în principiu, suficientă pentru a-l lipsi de statutul de „victimă”, cu excepția cazului în care autoritățile naționale au recunoscut încălcarea Convenției, în mod expres sau în substanță, iar apoi au acordat despăgubiri.

Conform art. 4 alin. (1) și (2) din Constituția Republicii Moldova, dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului se interpretează și se aplică în concordanță cu Declarația universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte.

Dacă există neconcordanță între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și legile ei interne, prioritate au reglementările internaționale.

Prin hotărârea Parlamentului Republicii Moldova nr. 1298 din 24 iulie 1997, în vigoare din 21 august 1997, a fost ratificată Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, încheiată la Roma la 04 noiembrie 1950.

Curtea Constituțională prin Hotărârea nr. 55 din 14 octombrie 1999, privind interpretarea unor prevederi ale art. 4 din Constituția Republicii Moldova, a hotărât că principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional, tratatele internaționale ratificate și cele la care Republica Moldova a aderat, sunt parte componentă a cadrului legal al Republicii Moldova și devin norme ale dreptului ei intern. Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele internaționale privind drepturile fundamentale ale omului și legile interne ale Republicii Moldova, potrivit dispozițiilor art. 4 alin. (2) din Constituție, organele de drept sunt obligate să aplice reglementările internaționale.

Conform art. 11 din Legea cu privire la Agentul guvernamental nr. 151 din 30 iulie 2015, procedura amiabilă (soluționarea amiabilă a unei cauze împotriva Republicii Moldova) se face printr-un acord. Acordul de soluționare amiabilă se încheie între Guvernul Republicii Moldova, reprezentat de Agentul guvernamental și reclamant sau reprezentantul acestuia, și se perfectează în formă scrisă.

Astfel, părțile pot negocia condițiile de reparare a prejudiciului cauzat petiționarului prin hotărârea judecătorească prin care s-a încălcat grav un drept prevăzut de Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Or, repararea prejudiciului cauzat printr-o hotărâre judecătorească, prin care s-a încălcat grav un drept prevăzut de Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, poate fi efectuat în primul rând prin modificarea (casarea) acesteia și numai apoi prin acordarea unei compensații pecuniare. Aceasta deoarece hotărârea judecătorească, în ordinea juridică internă are putere de lucru judecat din care rezultă efectele specifice și care pot produce consecințe nefaste și ilegale asupra subiectului în cauză.

Prin urmare, părțile interesate – Agentul Guvernamental și petiționarul – Societatea cu Răspundere Limitată „Veronica-P”, urmează să încheie un acord privind compensația pecuniară echitabilă în sensul art. 41 din Convenție.

Din considerentele menționate și având în vedere că argumentele invocate de Agentul guvernamental se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 449 lit. g) CPC,

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite cererea de revizuire, a casa încheierea Curții Supreme de Justiție din 29 mai 2013, decizia Curții de Apel Chișinău din 24 ianuarie 2013, decizia Curții Supreme de Justiție din 2 iunie 2011, decizia Curții de Apel Chișinău din 15 aprilie 2010, încheierea Curții Supreme de Justiție din 4 noiembrie 2009, decizia Curții Supreme de Justiție din 27 mai 2009 și hotărârea Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2008 și a recunoaște violarea drepturilor Societății cu Răspundere Limitată „Veronica-P” garantate de art. 6 §1 și art. 1 din Protocolul nr. 1 din Convenția Europeană.

În conformitate cu art. art. 269-270, art. 449 lit. g), art. 453 alin. (1) lit. b) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

DISPUNE:

Se constată violarea drepturilor Societății cu Răspundere Limitată „Veronica-P” garantate de Articolul 6 §1 și art. 1 din Protocolul nr. 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Se admite cererea de revizuire depusă de către Agentul guvernamental.

Se casează integral încheierea Curții Supreme de Justiție din 29 mai 2013, decizia Curții de Apel Chișinău din 24 ianuarie 2013, decizia Curții Supreme de Justiție din 2 iunie 2011, decizia Curții de Apel Chișinău din 15 aprilie 2010, încheierea Curții Supreme de Justiție din 4 noiembrie 2009, decizia Curții Supreme de Justiție din 27 mai 2009 și hotărârea Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2008, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Gac Vladimir împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Veronica-P” cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate.

Revendicările cu privire la acordarea satisfacției echitabile urmează a fi soluționate de Agentul guvernamental, prin intermediul Guvernului Republicii Moldova.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Svetlana Filincova

judecători

Iurie Bejenaru

Iuliana Oprea